

VIT SKULU HAVA OG STERK VIRKI Í

– At selja fiskirættindi á uppboði er ikki ein fyrimunur fyri samfelagsbúskapin, tí vandin er, at vit fara at fáa nógvar smáar, »kjallarafyrirøkur«. Men tað tænar ikki samfelagnum, tí tað, vit hava brúk fyri, eru nakrar fáar, men sterkar fyrirøkur, heldur Bogi Jacobsen, stjóri á Varðanum Pelagic á Tvøroyri

ÁKI BERTHOLDSEN

Tað verður ikki til frama fyri føroyska samfelagsbúskapin, at fiskirættindi verða seld á uppboði.

Tað staðfesti Bogi Jacobsen, stjóri á Varðanum Pelagic, á flokstringi hjá Tjóðveldi.

Hann var gestarøðari á flokstringinum og hann gjørdi greitt, at eftir hansara tykki er tað bara eitt, sum telur, og tað er, at vit fáa so nógv sum gjørligt burtur úr hvørjum einasta kilo av fiski, vit draga úr havinum.

Og hann sigur, at einasti máti at fáa tað uppá, er, at vit hava nakrar fáar, men krútsterkar fyrirøkur, sum hava ráð til at gera tær neyðugu iløgurnar í tey mest framkomnu skipini, tað mest framkomnu útgerðina, tað mest framkomnu arbeidsgongdina og tað mest framkomnu hagreiðingina á landi.

Og hann sigur eisini, at tað eru bara tær sterku fyrirøkurnar, sum hava mátt og megi til at taka kappingina upp á altjóða marknaðinum. Og hann staðfestir, at tað er nettupp á altjóða marknaðinum, at føroyingar skulu taka

kappingina upp, heldur enn vit at kappast sínámillum, sum hann eisini vísir á í aðrari grein her á síðunum.

Og hann sigur, at ein fyrimunur afturat við at hava fyrirøkurnar eru stórar og sterkar, er, at so hava tær eisini ráð til at gera iløgur í arbeidsplass á landi

Hann sigur, at í løtuni arbeida tey á Varðanum Pelagic við at gera eitt virki á Tvøroyri, sum skal gera surimi, ella fars úr svartkjæfti.

– Tað er ein langtíðariløga, tí vit hava ikki roknað við avlopi á virkinum hesi næstu trý árin. Men einasta orsök til at vit kortini kunnu fara undir eina iløgu sum hesa, hóast tað onki kastar av sær hesi fyrstu árin, er, at vit hava figgjarligu styrkina til tað, sigur hann.

Ikki peiling av tí

Og Bogi Jacobsen heldur ikki, at tað er rætta leiðin at selja fiskirættindi á uppboði.

Endamálið við tí er, at so nógv sum gjørligt, skulu fáa høvi til at bjóða seg fram í fiskivinnuni.

– Men hví er tað so avgerandi at øll skulu sleppa framat fiskivinnuni, spyr hann.

Hann sigur, at avleiðingin av

tí verður, at vit fara at fáa nógvar fyrirøkur, sum ikki eru figgjarliga sterkar, har tað, vit hava brúk fyri, er tvørtur ímóti, at vit hava nakrar fáar, sterkar fyrirøkur, sum hava móguleika at kappast á altjóða marknaðinum.

– Ongin skal trúgva tí, at ein uppboðssøla fer at trýsta prísinn á fiskirættindum upp, sigur Bogi Jacobsen.

Hann staðfestir at skulu vit fáa tað bestu góðskuna, krevur tað eisini, at vit hava tey bestu og mest framkomnu skipini og tey bestu virkini.

Uppsjóvarfiskur er ikki egnaður at selja á uppboði, tí góðskan á fiskinum er alt avgerandi fyri prísinn. Men vit hava ikki peiling av, hvussu góður fiskurin er, fyrr enn hann er fiskaður.

Góðskan á fiskinum veldst sjálvandi fyri ein stóran part um árstíðina. Men tað eru eisini nógvi viðurskifti, vit onga ávirkan hava á, eitt nú stóddina, hvussu feitur hann er, hvussu treystur hann er, og annað.

Øll hesi viðurskifti eru ógvuliga avgerandi fyri prísinn, men hetta eru viðurskifti, vit einki kunnu vita um, fyrr enn fiskurin er fiskaður og kannaður.

– Vit kunnu eisini koma í ta støðu, at vit koma í illveður á veg heim at avreiða, so at fiskurin fer í knús og so fæst ikki prísur fyri hann.

Hann veit eitt ítøkiligt dømi um eitt norskt uppsjóvarskip, sum, var á veg inn við eini last, har tey høvdu avtalað ein prís upp á átta milliónir fyri lastina.

Men á veg inn komu teir í ill-

veður og fiskurin fór í knús í í lastini, so tá ið avtornaði fingur teir ikki meiri enn hálvaaðru millión fyri lastina.

– Hvør kann bjóða ein rættvísan prís upp á eina vøru, hann púra onki veit um, spyr Bogi Jacobsen.

– Hvussu nógvi hevði Poul Michelsen bjóðað upp á ein platt av pylsum, har hann ikki hevði ánansi av góðskuni, spurdi hann fyri at nevna eitt líknandi dømi, spurdi hann eisini fyri at nevna eitt dømi, hann heldur, kann líkjast eini uppboðssølu av fiskirættindum. Og tað hann sipar til, at umframt at vera landsstýrismaður, er Poul Michelsen eisini heilsølumaður.

Stjórinn á Varðanum Pelagic er vísur í, at av tí at sama, at stóðan verður so óviss, fara nógvi av teimum, sum kundu havt hug at roynt seg, ikki at fáa figging til tey mest framkomnu skipini, sum eru dýr, men sum hinvegin eru altavgerandi fyri góðskuna, og so statt fyri at fáa tann besta prísinn.

Hann stúrir fyri, at verður uppsjóvarfiskurin seldur á uppboði, verður avleiðingin, at vit fara at fáa

fleiri smærri »kjallarafyrirøkur« við skipum, sum ikki eru tey mest framkomnu og góðskan sostatt ikki verður tann besta.

– Er tað hetta, sum er tað besta fyri føroyska samfelagið? spurdi Bogi Jacobsen tjóðveldisfólk á flokstringinum.

Hann segði, at hann visti ítøkilig dømi um føroyskan yvirmann við útlenskum skipi, sum longu hevði fingið boð frá reiðaranum um, at fara føroyingar at selja fiskirættindi á uppboði, skal hann flyta heim til Føroya og fáa eitt skip frá reiðaranum, so at hann kann bjóða upp á eina føroyska kvotu.

Mótstriðandi

Bogi Jacobsen vísir eisini til alivinnuna.

– Hví er alivinnan øðrvísi enn fiskivinnan? Vit hava trý alivirki og øll tosað um, hesa fantastisku sólsoða, føroyska alivinnu er

Men tá ið tað kemur til fiskivinnuna, má tað undir ongum umstøðum vera so, at vit skulu hava krútsterkar fyrirøkur, tí í fiskivinnuna skal alt liðast sundur.

»Ongin skal trúgva tí, at ein uppboðssøla fer at trýsta prísinn á fiskirættindum upp«